03/10/2019

“Ο άνθρωπος γίνεται πλούσιος, όταν δίνει, όταν μοιράζει”

/ Ενορίες

Ομιλία με θέμα: **«Πλούσιοι επτώχευσαν και επείνασαν»,** πραγματοποίησε ο Πρωτοπρεσβύτερος Σπυρίδων Βασιλάκος, Διευθυντής του Ραδιοφωνικού Σταθμού «Βοιωτική Εκκλησία», της Ιεράς Μητροπόλεως Θηβών και Λεβαδείας, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 2 Οκτωβρίου 2019.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Της ομιλίας, που δόθηκε **στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…»,** προηγήθηκε Ιερά Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη Βηματάρισσα.

Ο π. Σπυρίδων στην ομιλία του, μας μεταφέρει στην έρημο, όπου βρίσκεται ο Χριστός με τους μαθητές Του και χιλιάδες ανθρώπους.

Ενώ ο Κύριος διδάσκει και θαυματουργεί, αποσύρεται. Γιατί, ενώ μιλά στους ανθρώπους, τους αποκαλύπτει την θεότητα Του, τους δείχνει τον δρόμο της σωτηρίας, τους αφήνει ελεύθερους να αφομοιώσουν αυτό που τους έδωσε.

Ως τέλειος διδάσκαλος, δεν επιβάλλεται με την παρουσία Του, αλλά απομακρύνεται και αφήνει τους ανθρώπους, αυτό που τους έδωσε, να το σκεφτούν, να το υιοθετήσουν και να το ζήσουν.
Οι άνθρωποι δεν άντεχαν την απουσία Του και γι᾽ αυτό έτρεχαν όπου κι αν βρισκόταν, για να ξεδιψάσουν και να τραφούν, να φωτίσουν το σκοτάδι τους, να βγουν από την πλάνη τους, να αναστηθούν οι ψυχές τους, να γευθούν την σωτηρία τους.

«Εκείνος, επειδή γνωρίζει τον άνθρωπο, το πρώτο που κάνει είναι να θεραπεύσει τις ασθένειές τους. Κι αφού λυτρωθεί ο άνθρωπος από τον πόνο και την οδύνη, ο Κύριος βλέπει την πεινασμένη του ψυχή και έρχεται να διδάξει τον άνθρωπο την αλήθεια που τον ελευθερώνει και τον σώζει.

Στην συνέχεια, αφήνει τους μαθητές Του να κινητοποιηθούν οι ίδιοι και οι οποίοι τελικά λένε στον Κύριο πως πέρασε η ώρα και πρέπει οι άνθρωποι να τραφούν».

Ο Κύριος, συνέχισε ο π. Σπυρίδων, μας βάζει πάντα στην ευθύνη μας, γιατί μόνο έτσι μπορούμε να συναισθανθούμε ποιοι είμαστε και που βρισκόμαστε.
Δεν μας αφήνει σε μία ανευθυνότητα που λειτουργεί σαν λήθαργος για τον άνθρωπο. Ο άνθρωπος δίπλα στον Χριστό ωριμάζει, βγαίνει από τον «εαυτούλη» του για να μπορέσει να δει και τον άλλο τον άνθρωπο.

«Ο άνθρωπος γίνεται πλούσιος όταν χαίρεται, όταν δίνει, όταν μοιράζει, όταν ευχαριστεί. Χάσαμε την ευχαριστία. Η ευχαριστία κάνει τον άνθρωπο πλούσιο.

Ο Κύριος, πριν δώσει στους μαθητές Του τους άρτους και τα ψάρια, για να τα μοιράσουν, σηκώνει το κεφάλι ψηλά κι ευχαριστεί τον Πατέρα. Για να μας δείξει ότι πρέπει να ευχαριστούμε».

Στο ιερό Ευαγγέλιο, τόνισε στη συνέχεια, ακόμα και οι κινήσεις του Χριστού μιλάνε. Παίρνει τα ψωμιά και τα ψάρια στα χέρια Του και αυτό δείχνει την πρόνοια, την φιλανθρωπία, την τρυφερότητα, την αγάπη Του.
Θέλει όλα να περνούν από τα χέρια Του, να αγιάζονται, για να τα δίνει στους ανθρώπους, στα παιδιά Του. Δεν δίνει εντολές.

Η ελεημοσύνη μας σήμερα, παρατήρησε, έχει πολύ βαρβαρότητα. Γιατί γίνεται με έναν άκομψο, αδιάκριτο, βάρβαρο τρόπο, που προσβάλλει τους ανθρώπους που τους δίνουμε. Ενώ βλέπουμε πως ο Χριστός ελεεί, πως μοιράζει.

«Βλέπουμε τα χέρια του Χριστού. Παίρνει, μοιράζει, ευλογεί, πολλαπλασιάζει, αγγίζει, αγκαλιάζει.

Τα χέρια του ανθρώπου, σαν το χταπόδι. Τι να αρπάξει, να πάρει. Κι εκεί καταλαβαίνουμε που βρίσκεται η φτώχεια μας και η κρίση μας».

Οι άνθρωποι που βρέθηκαν κοντά στον Χριστό, όχι μόνο χόρτασαν, αλλά περίσσεψαν κιόλας. Και μάλιστα περίσσεψαν 12 κοφίνια, και αυτό δείχνει ότι είναι όλα υπολογισμένα από την αγάπη του Κυρίου.

Και ο λόγος είναι, όπως εξήγησε ο π. Σπυρίδων, για να κρατήσει ένα κοφίνι κάθε ένας από τους μαθητές και να μην ξεχνούν να δίνουν, να μοιράζουν. Κι έτσι με την ευλογία του Θεού να πολλαπλασιάζονται όσα τους δόθηκαν.

Και, κλείνοντας σημείωσε:

«Μέσα στη Εκκλησία μας τα δεδομένα ανατρέπονται. Οι πλούσιοι, είναι όλοι εκείνοι οι πάμπτωχοι για τον κόσμο. Αυτοί είναι οι πάμπλουτοι του Θεού.

Οι πλούσιοι του Θεού, είναι οι ταπεινοί. Οι άνθρωποι που μοίρασαν, που έδωσαν, που μοιράστηκαν, που δόθηκαν. Μέσα στην φτώχια τους, πάμπλουτοι, ευτυχισμένοι, γεμάτοι».

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου